

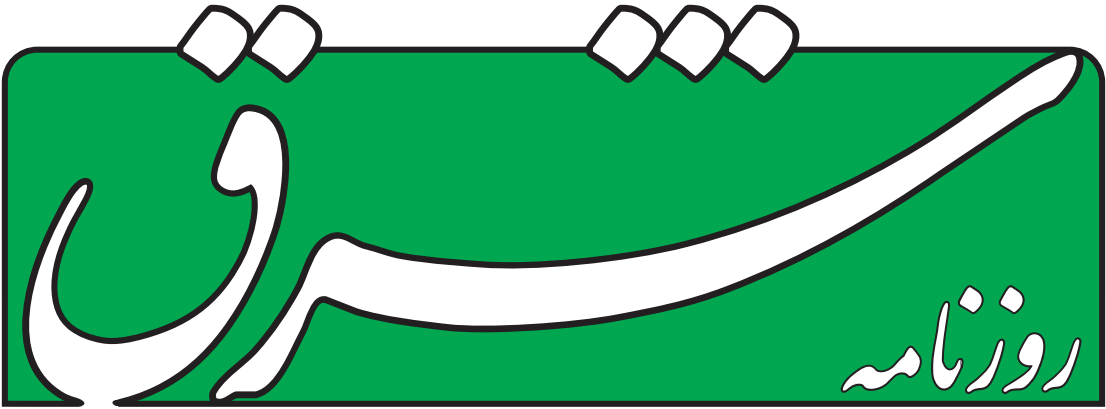
رهبر معظم انقلاب موافقت کردند

عفو و تخفیف مجازات تعدادی از محکومان

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری: به مناسبت اعیاد شعبانیه رهبر معظم انقلاب با پیشنهاد عفو یا تخفیف و تبدیل مجازات هزار و ۲۴۹ نفر از محکومان محاکم عمومی و انقلاب، سازمان تعزیرات حکومتی و سازمان قضایی نیروهای مسلح موافقت کردند. آیت الله آملی لاریجانی...

صفحه ۲

یکشنبه ۲ تیر ۱۳۹۲ ۱۴ شعبان ۱۴۳۴ ۲۳ ژوئن ۲۰۱۳



رئیس قوه قضاییه دستورالعمل ابلاغ کرد

ساماندهی زندانیان و کاهش جمعیت کیفری زندان ها

به گزارش اداره کل روابط عمومی و تشریفات قوه قضاییه، آیت الله آملی لاریجانی رئیس قوه قضاییه دستورالعمل ساماندهی زندانیان و کاهش جمعیت کیفری زندان ها را ابلاغ کرد. متن کامل این دستورالعمل به شرح ذیل است: با عنایت به فرمایشات مقام معظم رهبری...

صفحه ۱۴

سال دهم شماره ۱۷۶۴ ۱۶ صفحه ۱۰۰۰ تومان

امید، قدرت «ریال» را افزایش داد

• دلار ۳۶۵۰ تومانی ۲۳ خرداد، دیروز ۳۱۰۰ تومان معامله شد



دیدار روحانی با هاشمی، خاتمی و عارف

عسکری، حامد

• صفحه ۲ و ۳

سرمقاله

سیاست های اقتصادی دولت امید

حسین عبدمتیریزی . اقتصاددانان

دولت امید در حوزه مدیریت اقتصاد باید موفق شود. باید بتواند به اصطلاح فرنگی ها نتیجه «تحويل» دهد. از این روی، کسانی که عهده دار اداره اقتصاد کشور می شوند، باید ذهنی منظم و درکی عمیق از اقتصاد را توأم با توان مدیریت داشته باشند. به علاوه، باید بتوانند روایت مناسبی از گفتن اعتدال دولت دکتر روحانی را در حوزه اقتصاد بازتاب دهند. برای موفق شدن، پیشنهاد می شود برنامه های دولت (با توجه به سازگاری با برنامه های توسعه چهار ساله) به سه گروه تقسیم شود:

• اقدامات عاجل، اقتصادی

• برنامه های دور اول ریاست جمهوری

• برنامه های دور دوم ریاست جمهوری

اقدامات عاجل آن گروه از اقدامات اقتصادی است که دولت باید در سال ۱۳۹۲ به آنها پردازد. مثلا حل معضل کسری بودجه سال ۱۳۹۲، کنفرانسی کردن ارز دولتی، سامان دادن مسکن مهر، سامان دادن به وضعیت بحرانی بانک ها و موسسات اعتباری و...

وضعیت اقتصادی کشور بی شک وخیم است؛ حوزه های از اقتصاد کشور نیست که دچار تصلب نباشد. شرایط اقتصادی جاری آنقدر نامناسب است که اعمال بستهای از اقدامات عاجل اقتصادی ضرورت دارد. اما پرداختن به این اقدامات عاجل نباید دولت را به جایی بکشاند که به وصله و پینه کردن و سادانگاری در مسایل اقتصادی قناعت کند. همزمان باید برنامه های میان (دوره اول ریاست جمهوری) و بلندمدت (دوره دوم ریاست جمهوری) طراحی و آماده اجرا شود. البته برای دستیابی به هر سناریوی مناسبی از وضعیت اقتصاد ایران و حتی برای شمر بودن «اقدامات عاجل اقتصادی» بی شک بهبود روابط کشور با جهان و حداقلی از پیشرفت در مذاکرات هسته ای ضرورت دارد. اقدامات عاجل محدود به سال ۱۳۹۲ است. بعد از (و حتی همزمان با) این ساماندهی های اولیه، باید به برنامه های میان مدت و بلندمدت پرداخت. سیاست های برنامه میان مدت دوره اول ریاست جمهوری باید در سال اول دولت دکتر روحانی شروع شود. به گونه ای که آثار این سیاست ها در سال های سوم و چهارم دوره اول آشکار شود و هدف هایی چون راه اندازی صنایع تعطیل شده و حرکت گسترده تولید، تقویت نرخ رشد صنعتی، افزایش اشتغال و کاهش بیکاری، ... حداقل به طور نسبی تحقق پذیرد. اگر سیاست های اصلی این دوره چهار ساله با تاخیر آغاز شود و در سال های سوم و چهارم به نتیجه نرسد، دولت برای اخذ رای مردم در دوره دوم خدمت خود، ناچار به عقب نشینی می شود و راهی جز رزم نرمی و اتخاذ سیاست های پوپولیستی نخواهد داشت. بدیهی است برای موفقیت این سیاست های اقتصادی، از پایان عمر دولت یازدهم، مساله هسته ای باید به طور کلی حل شده و تحریم ها برچیده شده باشند. عمده مساله های این دوره در چارچوب مفاهیم برنامه سوم اقتصادی (و نیز برنامه چهارم اقتصادی) قابل تعریف است. بنابراین، سابقه امر وجود دارد. برای بازتعریف و انطباق آن مفاهیم با برنامه پنجم و قوانین مصوب دیگر کافی است که با مطالعاتی چندمنجه، این سیاست ها را طراحی و برای اجرا آماده کنند. سیاست های برنامه بلندمدت دوره دوم ریاست جمهوری به مطالعاتی درازمدت نیازمند است. اینها سیاست های است که از تعاریف و برنامه های قبلی فراتر می رود و در عین حال که با گفتن اعتدال انطباق دارد، جسورانه تر از برنامه های قبلی است. مثلا حذف وابستگی بودجه به نفت و اعمال سیاست های مالیاتی جامع، یا استقلال بانک مرکزی و استقرار مقام ناظر مالی واحد، از جمله این برنامه های بلندمدت است. برای موفقیت در اجرا، برای توانایی در «تحويل» نتیجه و بهرمرسبسی سیاست های عاجل اقتصادی و نیز سیاست های دوره اول ریاست جمهوری، دکتر روحانی باید بتواند همکاران اقتصادی خود را به درستی و از نخله اقتصادی واحدی انتخاب کند؛ این تیم نباید به شکل شرکت سهامی و فدرالی انتخاب شود.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت . جامعه

شهردار تهران چه کسی می تواند باشد؟

علی نوذریپور معاون پیشین سازمان شهرداری ها و دهیاری ها

اگر به آیین نامه احراز صلاحیت شهردار، مصوبه وزارت کشور نگاهی داشته باشیم به دو ملاک اصلی برای انتخاب شهردار تهران می رسیم: اول تحصیل در رشته های دانشگاهی مرتبط چون شهرسازی، مدیریت شهری، معماری، عمران و مانند اینها، دوم: تجربه لازم در رده های مدیریتی. هرچند در این آیین نامه، تصریحی آمده است که به وزیر کشور این اجازه را می دهد جنای از ضوابط مذکور، هرکسی را صرفا با تحصیل در مقطع دیپلم در صورت پیشنهاد شورای شهر، به عنوان شهردار تأیید کند.

اما فارغ از ضوابط مندرج در آیین نامه مذکور، چه معیارها و ملاک های دیگری می تواند مطمئن اعضای محترم شورا قرار گیرد؟ به نظر می رسد اولین معیار، شناخت صحیح و همه جانبه نامزدهای شهرداری از ضوابط کنونی و قانونی شهرداری و شورا است. عدم احاطه به این وظایف، شهردار را در پوشش وظایف و انجام آنها ناچار می کند. امری که غفلت از آن توسط شورا، فردی را بر شهرداری مسلط خواهد کرد که چنان به امور آن واقف نیست، و بنابراین نخواهد توانست به صورت جامع به مسایل شهری بپردازد. مسلمان کسی که تاکنون خارج از خانواده مدیریت شهری با فعالیت داشته، قادر نیست که کشتی شهر را کشتیبان باشد. معیار دوم اینکه شهردار منتخب به جایگاه مدیریت شهری در قانون اساسی واقف بوده و از فاصله قوانین موجود تا قانون اساسی ناراضی نباشد و این اهتمام را داشته باشد تا بستر تعامل وارد می شود و فنون مذاکره دیپلماتیک را دایر بر مدار منافع ملی به کار می بندد.

۸- اعتدال بدون اطاعت از مقتضای عدالت، تحقق پذیر نیست. به قول نظامی: «عل بشیری است خرد شادکن / کارگری مملکت آباد کن» تلاش برای عدالت به معنی اینکه استحقاق ها برای هر یک از افراد مدنظر قرار داده شود و انحصار و یکسالاری و سواستفاده از قدرت و فساد و... مجال پیدا نکند از ضرورت های این گفتن است. راه حل های این گفتن باید عادلانه یا به اندازه کافی عادلانه باشد تا مردم متقاعد شوند از مسیر خود منحرف نمی شوند.

۹- واقعیت این است که «شهر» و «سیه» را چو شوی نیکخواه انیک تو خواهد همه شهر و سیاه تلاش برای خیر عمومی همه شهروندان و خواستن اینکه همه مردم بدون تبعیض متعین شوند و خود را درجه یک و دو یا خودی و غیر خودی ندانند، یک ضرورت است. دولت اعتدال دریافته است که تنها با یک نگاه متساوی به ملت می تواند خیر همه آنها را برآورد و اقوام و اقشار را ذیل تکلیفی که در قبال آنها دارد پشتیبانی کند.

یادداشت

دلالت های بر کشیدن گفتمان اعتدال

صالح نقره کار حقوقدان

پیروزی معنادر و خجسته گفتن اعتدال، پیام ها و دلالت هایی از جنس سلبی و ایجابی داشت. رویه ها و روندهای این چند سال، نه چنان بود که رنگ و بوی اعتدال دهد؛ اعتدال در بطن خود، جامع عقلانیت و اخلاق و عدالت و مدارا و مانع نابخردی، جزم اندیشی و هنگامه طلبی و کوتاهگری است. وقتی حکمت عملی بر میزان و تراز استوار می شود، کلیت جامعه منتفع شده و آنگاه که افراط و تفریط بر رفتار و گفتار سایه می گستراند، معدل مردمان ناخرسند می شوند. و حال، مردم ما با یک انتخاب هدفمند، گفتن اعتدال را برگزیدند و نشان دادند با چه مشی الفت دارند آنگاه که عرصه هموردی همگنان رسید، با همه تنگناها و فشارها، ثبات و امیدواری برخاسته از تبار اسلامی و ایرانی خود را به رخ کشیدند و گفتن اعتدال را برگزیدند. این پارادایم به طور مشخص دلالت هایی دارد که به شماری از آنها اشاره می شود:

۱- بازگشت به قانون و حرکت کشور روی ریل خط مشی گذاری های مردم سالار و «شاخص ها» را محور دانستن، مهم ترین رویکرد گفتن اعتدال است. این گفتن «بین حکومت به نام قانون» و «حکومت قانون» فرق می نهد و تلاش دارد تمشیت امور کشور را از طریق قانون و با طی مراحل دموکراتیک سامان دهد. جلوی خودسری ها را می گیرد و رفتار برابر را برابرها را مشق می کند. اجازه نمی دهد سلیقه ها و تمایلات، عرصه را بر قانون تنگ کند. ۲- استقرار عقلانیت و خردمندی در کار کردها و رویکردها، رهاردی است که پس از طی این سال ها، دلسوزان کشور بر سر آن اجماع دارند؛ دوران ماجراجویی و آزمون و خطاگری سپری شده و بهره حداکثری از عقل جمعی و رجوع به متخصصان در هر حوزه بدیهی می نماید. اسراف و تیزبیز مغز افزاران توسعه کشور با طرد آنها از صحنه، توافقی است که از جیب ملت می رود. تصمیمات خلق الساعه و به دور از حزم اندیشی، در غیبت عقلانیت اتفاق می افتد که با این گفتن میانه ای ندارد. ۳- شایسته سالاری به جای حزب سالاری و باندبازی با رویکرد استفاده حداکثری از سرمایه های اجتماعی و مدیریتی کشور که متأسفانه طی سال ها خانه نشین و حذف شده بودند از بایسته های فراوری است. ۴- تحمل مخالف و احترام به حقوق ایشان مقتضای اعتدال است. تنها زمانی می توانیم با صلح و آرامش در کنار هم زندگی کنیم که بر نفس تمامت خواه خود غلبه کنیم. هرچند همیشه اختلاف نظر وجود خواهد داشت، اما می توان به یک درک متقابل رسید، می توان همدیگر را دوست داشت و پایه های آشتی را گذاشت. کشور ما

معرفی آژانس های مسافرتی و هتل ها و مراکز گردشگری

متل سپیدار اسالم ۲۲۲۶۱۰۰۲

رجوع به صفحه ۱۳

تلفن سازمان آگهی ۸۸۱۹۲۸۷۷

سرکار خانم پوران در خشنده مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت می گوئیم، برای آن مرحومه غفران و برای بازماندگان صبر مسالت داریم.

روزنامه شرق

پیام کوتاه ۳۰۰۰۴۶۹۹

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

میزگرد

«داوود فیرجی» در میزگرد «شرق»:

از جدایی فقه و دموکراسی رادیکالیزم متولد می شود

صفحه ۸

تیتراژ

وزیر خارجه روسیه خبر داد نشست «۵+۱» با ایران بعد از تحلیف روحانی

صفحه ۳

رئیس جمهور برزیل صدای معترضان را شنید

صفحه ۱۵

احمدی نژاد دستور داد رد پیشنهاد قوه قضاییه درباره «کانون وکلا»

صفحه ۲

حرف اول

امید «کانون وکلا»

بهمن کشاورز . حقوقدان

رئیس جمهور طبق اصل ۱۱۳ قانون اساسی مسوولیت جاری قانون اساسی را بر عهده دارد. اولاً این به مفهوم آن است که رئیس جمهور باید نظارت کند که قانون اساسی در همه ابعاد آن اجرا شده باشد یا بشود اما اجرا کردن قانون اساسی با رئیس جمهور نیست. ثانیاً به موجب اصل ۳۴ قانون اساسی، دادخواهی حق مسلم هر فرد است و هر کسی می تواند به منظور دادخواهی به دادگاه صالح رجوع کند. این اصل حاوی بیان لزوم دسترسی مردم به دادرسی منصفانه است.

ثالثاً به موجب اصل ۳۵ قانون اساسی در همه دادگاه ها، طرفین حق دارند برای خود وکیل انتخاب کنند.

از مجموع این سه اصل، به این نتیجه می رسیم که دادرسی منصفانه حق مردم و یکی از ارکان دادرسی منصفانه حضور وکیل مدافع است و رئیس جمهور باید بر اجرای این اصول نظارت کند.

رابعاً به موجب اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق حقوق مدنی سیاسی و بالاخره مصوبه سازمان ملل مورخ ۱۹۹۰ در هاوانا کوبا، وکیلی که حضور او باعث تحقق دادرسی منصفانه می شود، وکیل مستقلی است که به قوه قضاییه و حکومت به هیچ شکلی وابسته نباشد و بتواند بدون نگرانی از آینده شغلی یا گرفتاری های جانبی ناشی از دفاع از پرونده های خاص، وظیفه خود را در قبال مردم و اجتماع انجام دهد.

خامساً آنچه آقای احمدی نژاد اعلام کرده اند در این راستا است و اینکه در واپسین روزهای ماموریت خود به این اقدام دست یازیده اند از اهمیت این موضوع نمی کاهد و قطعاً حداقل از این جهت سابقه خوبی برای خود در تاریخ قضایی ایران ایجاد کردند که شاید بعضی از نواقص و ضعف هایی را که در زمینه حقوق قضایی مردم در زمان ایشان و به علت مسایل مربوط به ایشان پدید آمد تا حدی بپوشاند.

سادساً آنچه مسلم است با این اقدام آقای احمدی نژاد رئیس جمهور منتخب جناب آقای روحانی که خود حقوق دان و وکیل دادگستری هستند، بی تردید نمی توانند از این موضع عقبتر بروند و از این رو امیدواریم مشکل استقلال کانون وکلا و وکیل دادگستری، یکبار و برای همیشه حل شود.